

# Небо у твоїх очах

Григорій Хорошко

Я — той хто бачить небо у твоїх очах.  
Ти — та хто творить сяйво у моїх ночах.  
Ми — ті хто чує запах сирії землі.  
А душі наші вільні як кораблі.

Хто ми з тобою на цій тропі?  
Чому ж ми зустрілися в іншому житті?  
Чому ти все ходиш за мною наче тінь?  
Невже тобі робити це більше не лінь?

Просто відпусти ти мою грішну душу.  
Чи ти не бачиш, що я кістки тут сушу...  
Невже ти не бачиш, що я в пустоті.  
Я вже вільна душа, що вітає в самоті.